

Poslední lísteček z větvičky
je větrem hnán do dále.
noc ještě neskončila,
úsvit rychle nastupuje.
Aulacky (Vietnamsky)?
(Ano.) Dobře,
budu vám tedy zpívat.
Malí okřídlení ptáci
zvěstují nové období.
Podzimní večer,
naše loučení je skličující,
listy postupně padají
z větví,
každý padá daleko.
Ještě jsme se neodloučili,
ale srdce je zpustošené.
Malí okřídlení ptáci
zvěstují nové období.
Velmi dobře. Odkud jste?
Z Nového Zélandu.
Z Polska. Z Polska.
Z Polska.
Noc ještě neskončila,
úsvit rychle nastupuje.
Listy postupně padají
z větví,
každý padá daleko
Překonávám emoce,
och, padají tuto noc
pomalu.
Toto je aulacká
(vietnamská) píseň.
Ano.
Malí okřídlení ptáci
zvěstují nové období.
Podzimní večer,
naše loučení je skličující.
Toto je píseň na rozloučenou.
Listy postupně padají
z větví,
každý padá daleko.
Ještě jsme se neodloučili,
a srdce je zpustošené.
Malí okřídlení ptáci
zvěstují nové období.
Ne. Nepláčou, nepláčou.
Šťastní lidé,
šťastní, šťastní lidé.
Nepláčou.
Šťastní lidé.

Namalovala jsem nový obraz,
ten poslední
na levé straně,
je tam hodně zelené a
červená, modrá a fialová.
Víte, jak se jmenuje?
Jmenuje se,
„Nádherné rozloučení“.
Když na podzim padají
listy, jsou tak krásné.
Vidíte?
Je to nádherné rozloučení.
Zdolaná emocemi,
tiše se loučím
v tuto noc.
Protože mám strach,
že se vrátíš domů vzlykající.
Mistryně,
nechci jet zpátky.
I když nechcete,
stejně musíte jet zpátky.
Všichni jsou tak šťastní.
Proč pláčete?
Jsme tak šťastní.
Chtěla jsem vám zazpívat,
a vy pláčete!
Byla jsem vzhůru celou noc,
a přesto jsem v tuto
hodinu přišla.
To už je dost dobré.
Děkujeme Vám, Mistryně.
Dokonce jsem vám zpívala.
Je to tak krásné.
Říkala jsem vám to.
Jedete domů?
Mluvila jsem celou noc,
a ještě jsem nespala,
ano? (Ano.)
Přišla jsem
i v ranních hodinách,
tak proč pláčete?
Nespala jsem ráno,
celou noc jsem pracovala
a dnes brzy ráno
jsem vám dokonce taky
zpívala, a vy stále pláčete.
Viděli jste mě během
posledních několika dní,
že?
(Ano, viděli.)

Viděli jste mě
předevčirem?
(Ano, viděli.) To je dobře!
Tak to je.
Jak můžete říct,
že jste mne neviděli?
Nejdříve jste řekli:
„Mistryně, nechte nás jen
jednou na Vás pohlédnout,
to bude stačit!“
Pak, po prvním pohlédnutí
budete chtít 2.,
3. a 4. pohlédnutí,
nikdy nebudete mít dost.
Podívejme se ještě
několikrát na sebe.
Původně jsem si myslela,
že nebudu moci přijít.
Chtěla jsem jít domů,
ale rozhodla jsem se,
že nakonec přijdu, abych
strávila nějaký čas s vámi.
Vy nechcete jet domů?
Proč?
Chybíte nám, Mistryně.
Je mi vás tak líto.
Co můžeme dělat?
Jestli vám chybím,
měli byste víc meditovat.
Pak budeme v budoucnu
stále spolu.
Lidé z Číny se mě ptali,
co budu dělat,
když uvidím Mistryni.
Řekla jsem, že Mistryni
přivedu zpět do Číny.
Někdy je to problematičné.
Svět je takový.
Je to karma (odplata).
To už je velmi dobré.
Děkuji Vám, Mistryně,
za vaše požehnání.
Vím, že se ode mne
nechcete odloučit.
Mně se to taky nelíbí,
ale realita je taková.
Proč byste jinak
museli odjíždět?
Mohli bychom
všichni bydlet spolu.

Skutečně bych si to tak přála.
Kdyby ale byli všichni
takoví, nikdo by
nezbyl venku,
aby šířil dobré zprávy.
Rozumíte?
Proto nám Bůh zařídil,
že je každý někde vázán,
například rodinou, prací,
domem nebo vládou atd.,
protože jen tak
se musíme rozdělit.
Jinak by nikdo nechtěl odjet.
Já také nechci,
abyste odjížděli.
Chtěla bych si tady nechat
každého z vás. Skutečně.
Jak by to bylo hezké,
kdybychom byli
každý den spolu.
Svět je ale v krizi,
proto musíme přinést
nějaké oběti. I kdybychom
mohli zůstat. Měli bychom
myslet na ostatní.
I vy,
kteří mě již znáte
a máte vzácnou metodu,
kterou můžete praktikovat,
stejně tolik trpíte
a chcete zůstat se mnou,
natož ti lidé venku,
kteří nemají vůbec nic...
kteří ani neznají mé jméno,
správnou metodu
k duchovnímu praktikování
a nevědí kam půjdou,
až zemřou.
Dovedete si představit
jejich utrpení?
Kdybyste zemřeli vy, bez
ohledu do jaké úrovně byste
šli, i kdybyste šli
do Prvního světa,
stejně byste mne tam viděli
tak, jako mě vidíte zde.
A navíc,
bude to pro vás pohodlnější
vidět mě tam,
kdykoli na mne pomyslíte.

Hned tam budu.
Když na mne pomyslíte zde,
nevidíte moji přítomnost,
nebo že přicházím,
protože jste zablokovaní.
I kdybyste šli
do Prvního světa,
Astrálního světa...
Kdybyste šli do pekla,
to by bylo jiné,
a v pořádku, protože
jsem vám už ukázala
cestu do Nebe.
Co mám na mysli je,
že ani v nejhorším scénáři,
kdybyste šli
do Astrálního světa,
pro vás není nic těžkého
vidět mne tam každý den.
Tady mě nevidíte,
i když jsem s vámi
každý den.
Jsem s vámi doma,
v autobuse,
ve vlaku,
když obděláváte půdu
nebo když jíte,
vy mě ale nevidíte.
Bude pro vás snadné
mě tam nahoře vidět,
protože nebudete mít
toto fyzické tělo, aby
vás svazovalo. Samozřejmě,
že je toto fyzické tělo
potřebné, ale je to jako
s domem, rozumíte?
Je velmi útulný a teplý,
abyste uvnitř žili.
Chrání vás před
větrem a deštěm,
ale také vás blokuje.
Rozumíte?
Nevidíte, co je venku.
Nevidíte moře před domem
nebo stromy venku,
rozumíte?
Jste domem blokováni
a vázáni.
Ano, potřebujeme domov
kvůli ochraně a bezpečí.

Každá rodina potřebuje
domov kvůli bezpečí, ale ten
domov je také svázanost.
Musíme ho opravovat
a plyne z něho hodně
závazků:
musíme platit daně,
přetvářet domov,
zlepšovat,
kupovat to a tamto.
Podobně, tento dům
působí také velké potíže.
Například,
byla jsem tady celou noc,
ale jelikož jsem byla
v jiném domě
a vy jste byli v tomto domě,
neviděli jste mě, že?
Nicméně, jelikož
máte domovy,
aby vám bylo teplo,
můžete meditovat
a odpočinout si, ano?
Ale jelikož
máme domy,
nevidíte mne.
S tímto světem
je to stejné.
Já jsem s vámi stále,
ale vy jste zablokovaní
těmito „domy“.
Proto mi neříkejte:
„Chybíte mi Mistryně.
Nevidím Mistryni.“
Můžete mne vidět!
Váš duch mě vidí stále.
To je jiné, než
vidět vás osobně.
Je to jiné.
Dobrá. Rozumím.
Musíme ale něco
obětovat, jinak
bychom neměli nikoho,
kdo by zachraňoval svět.
Nevím proč, ale nikdy
se necítím spokojená.
I když cítím,
že je Mistryně
hned vedle mne,
necítím se prostě spokojená.

Rozumím.
Och, můj Bože!
Je to jako s milenci.
Je zvláštní, jak se...
Mohu opustit svého milého,
ale nemohu opustit Mistryni.
Ona vás nenechá
abyste Ji opustila.
Lepí se na vás.
Je těžké jednat
s tak svěhlavým Mistrem.
Kdo vám říkal, abyste
si vybrala takového Mistra.
Je mi to tak líto. Je mi to líto.
Mohu přestat milovat
kohokoli, kromě Mistryně.
Můj Bože.
Vytváříte si sama potíže.
Je mi to líto, Mistryně.
Ne. Ne.
Nemyslím,
že je to vaše chyba,
ale vy si vytváříte potíže.
Děkuji Vám, Mistryně,
za vaši lásku ke mně
a vaše požehnání.
Tentokrát je to podruhé,
co jsme vás přijeli navštívit.
(Skutečně?)
Jednou jsme přijeli v září.
Bylo to pro nás snadné,
skutečně velmi hladké.
Máte už velké štěstí,
že jste mohli
přijet podruhé.
Mistryně nám dala minule
tak velké požehnání a opět
jste nám tentokrát požehnala.
Proč stále pláčete?
Znovu jste nám tentokrát
požehnala.
Vše šlo velmi hladce.
Dobrá!
Děkuji Vám, Mistryně.
Není zač.
Och, můj Bože!
Jste tak roztomilá
a žalostná.
Já skutečně nevím,
co mám dělat.

Svět je takový.
Král Mája to takto zařídil.
Proto byste měli být pilní
ve své duchovní praxi,
bez ohledu na to,
jestli mě vidíte nebo nevidíte.
Později, když půjdete tam
nahoru, i kdyby
to bylo na První úroveň,
stejně mě budete moct vidět.
Budete mne moci vidět
všude v Druhém světě,
Třetím, Čtvrtém
i v Pátém světě,
tak jako mě vidíte tady,
jen bude
mnohem snazší mě vidět,
bez omezení. Rozumíte?
Budu tam, jakmile
na mne pomyslíte, bez toho
abyste potřebovali víza,
letadlo nebo nějaké výdaje.
Tento svět je jako peklo.
Je to skutečně tak.
Není tady nic dobrého.
Kdybych tady nebyla
kvůli záchraně lidí
v potížích,
Nezůstala bych tady
ani vteřinu.
Prosíme Vás,
prosím, zůstaňte tady déle!
Zůstat tady mi
někdy působí velký tlak.
Rozumíte mi?
Ani já to nemohu vydržet.
Och! Někdy mám pocit,
že vybuchnu.
Mistryně, slibujeme, že
budeme upřímně praktikovat,
abychom splatili
#vaši vlídnost.
Ne, nemusíte splácet
žádnou vlídnost.
Jen praktikujte,
abyste se vysvobodili.
Co byste spláceli?
Co můžete splatit?
Nepotřebuji,
abyste mi něco vraceli.

Chci jen, abyste praktikovali
a vysvobodili sebe.
Pokud budete
v pohodě, volní a šťastní,
já budu šťastná.
Je to jako s vašimi dětmi.
Jsou-li vaše děti šťastné
a bezstarostné,
jste taky šťastní.
Nepotřebujete,
aby vám něco splácely.
Jsou-li zdravé,
šťastné a bezstarostné,
pak jste jako rodiče šťastní.
Já to cítím stejně,
naprosto stejně.
Zůstávám v tomto světě
kvůli lidem jako jste vy.
Jinak bych tady
nemusela zůstat.
Mistryně, prosím,
starejte se o své zdraví.
Přáli bychom si, abyste
byla stále zdravá, šťastná,
mladá a krásná.
Děkuji vám.
Kdybych chtěla v tomto
světě zůstat,
nesměla bych tolik pracovat
a vyčerpávat se.
Rozumíte?
Kolik toho
jeden člověk potřebuje?
Potřebuji stejně jen
jednoduché jídlo a věci.
Vyhovovalo by mi
žít v jeskyni.
Dobrá, pokud si myslíte,
že pracuji příliš,
tak jeďte zpět a něco
dělejte, něco obětujte,
abyste pomohli lidem.
Ano, to si určitě
zapamatujeme.
Přijedeme vás znovu
navštívit.
Dobře,
budete mít příležitost.
(Ano.) V tomto světě
musíme respektovat

zákony každé země. (Ano.)

Bez těchto zákonů

bychom trpěli

ještě více omezeními.

Rozumíte?

Dokonce větším množstvím
omezení. Dobrá, buďte dobří!

Děkuji Vám, Mistryně.

Kdy odjíždíte?

Letíme zítra.

Někteří odlétají zítra,

někteří brzy.

My odjíždíme dnes,

mezi 11 a 12.

To už skoro je!

Je už skoro 9!

Jen se na vás chceme

ještě jednou podívat.

Rozumím! Rozumím!

Děkuji Vám, Mistryně.

Dobrá, není zač.

Není zač.

Ano, vím, že se na mne

všichni rádi díváte, vím to.

Navštívíte mě

na kolik dnů můžete.

Je to lepší než nic.

Děkuji Vám, Mistryně.

Jsme již velice spokojeni.